

Goed Gevoel - 20 november 2013 – artikel 'Bijzondere vrijwilligers'

Ten geleide:

In Oost-Vlaanderen gaat het verzorgen van plechtigheden uit van de vereniging Feniks, die verbonden is aan het huisvandeMens Gent.

Ginette (63) verzorgt vrijzinnige plechtigheden.

'Een luisterend oor betekent veel'

'Vroeger werd wie niet katholiek was, na z'n overlijden als een hond in de grond gestopt. De vzw Feniks is 25 jaar geleden ontstaan uit vrijwilligers die iedereen een menswaardig afscheid wilden geven met een serene plechtigheid. Intussen verzorgen we ceremonies voor zowat alle belangrijke scharniermomenten in het leven: geboorte, adoptie, huwelijk, pensioen ... De plechtigheid om een relatie te bezegelen noemen wij 'altaarnatief' en anders dan in de kerk is dit ook voor mensen van hetzelfde geslacht. Onze overtuiging is vrijzinnig-humanistisch. Bij ons staat de mens centraal en de plechtigheden krijgen vorm dankzij de persoonlijke inbreng van de betrokkenen. Geen verplichte nummertjes met voorgekauwde teksten, vastgeroeste rituelen en de verheerlijking van gelijk welk bovenmenselijk wezen. Integendeel: we blijven dicht bij de personen in kwestie.'

'Hoewel ik al dertien jaar alle soorten ceremonies verzorg, gaat mijn voorkeur naar afscheidsplechtigheden. Na het overlijden ga ik met de nabestaanden praten. Praktische zaken passeren de revue, maar ze vertellen vooral over de overledene. Hoe hij was en wat hij betekend heeft bijvoorbeeld, en daar horen natuurlijk veel verhalen en anekdotes bij. Op basis daarvan schrijf ik dan de teksten. Als ik daar zit, merk ik al hoeveel het voor de achterblijvers betekent dat ze een luisterend oor krijgen. Al moet ik ook op tijd afblokken, want anders krijg ik urenlang verdriet over me heen. Tijdens de plechtigheid zelf komt nog de meeste feedback, non-verbaal dan wel. Ik zie dat mensen effectief iets hebben aan wat gezegd of gezongen wordt, want de muziek kiezen ze ook volledig zelf. Al meermaals heb ik gehoord dat op zo'n moment hun verwerking kan beginnen, want dat alles uitgesproken geweest is om met een gerust hart afscheid te nemen.'

'De koppels bij wie ik het 'altaarnatief' verzorg, blijf ik niet op de voet volgen. Maar ik heb nog maar van één koppel gehoord dat ze uit elkaar zijn. Ik denk dat de basis bij de meeste dus wel goed zit. Ik heb al bijzondere huwelijksceremonies meegemaakt, vaak met een rode draad, een eigenzinnig kader of een heel persoonlijke insteek. Het mag bij ons ludiek en origineel zijn. Ik heb ooit op Halloween de relatie van twee gothic-aanhangers bezegeld, inclusief kaarsen, pompoenen en zwarte outfit. (lacht) Bijna alles is mogelijk, onder twee voorwaarden: hun overtuiging om te trouwen weegt zwaarder door dan de omkadering en alle tierlantijnen moeten ze zelf in orde brengen. Als vrijwilliger zijn wij er om de teksten te schrijven en voor te brengen de dag zelf. Ik zal altijd wel even checken of de kaarsen branden en alles in orde is. Een ceremoniemeester kan je ons nog noemen, maar geen weddingplanner. En we doen het gratis.'

'Sinds zes jaar geleden zijn onze aanvragen voor lente-, huwelijks- en afscheidsceremonies meer dan verdubbeld. Ik heb het gevoel dat de nood aan zo'n persoonlijke aanpak groter wordt. En dat mensen het kunnen uitbesteden aan iemand buiten de familie, neemt vaak

ook stress weg. Die afstand is geen nadeel: het is goed dat ik onbevooroordeeld kan kennismaken met de betrokkenen. Toch word ik soms erg geraakt door wat er zich afspeelt tijdens de plechtigheden. Die korte periode van samenwerken is intens en op het moment zelf raak ik soms geëmotioneerd, zeker als het om vrienden of kennissen gaat. Maar ik mag daar geen potje staan huilen, de familie rekt op mij. Ik heb dan enkele trucjes waarmee ik mezelf tot de orde roep. Dat ik anderen met mijn teksten heb kunnen raken, doet dan weer goed. Daarom blijf ik het zo graag doen.'

Meer info over het vrijwilligerswerk bij Feniks vind je op www.plechtigeden.be.